[2019] 13 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 489

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ

ਬਨਾਮ

ਰਾਜ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੁੰਡੂ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2181)

ਅਕਤੂਬਰ 18,2019

[ਇੰਦੂ ਮਲਹੋਤਰਾ ਅਤੇ ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈਡੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 ਐੱਸ.306 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐੱਸ. 34 – ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ-ਜਦੋਂ ਨਹੀਂ-ਪੀੜ੍ਹਤ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਧੀ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਸੀ-ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੁਹਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 & 3 ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪੇ ਹਨ-ਪੀੜ੍ਹਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇੜ੍ਹਤਾ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ-ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪੀੜ੍ਹਤ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ 05.03.04 ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਸੀ-ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 & 3 ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ, ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ-06.03.04 ਉੱਤੇ, ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1-3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।– ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। 482, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ-ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ-ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ

ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ-ਅਪੀਲ' ਤੇ ਕਿਹਾਃ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯੂ/ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 306/34, ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ-ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 2 & 3, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਨੂੰ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਹਿ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ-ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਯੂ/ਐੱਸ. ਐੱਸ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 306/34 – ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ-ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੁਆਰਾ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਾਹ ਸੀ-ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973-ਐਸ. ਐਸ. ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 401, 482.

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪੇ ਹਨ, ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਨੂੰ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਹਿ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। ਇਹ 05.03.2004 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਨੇ 06.03.2004' ਤੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਾਹ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ 05.03.2004 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਹਨ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306/34 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਣਗੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। [ਪਾਰਸ 11,13,16 ਅਤੇ 17] [494-ਈ-ਜੀ; 495-ਜੀ; 496-ਏ; ਈ-ਜੀ]

ਸੋਮਾ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2007) 5 ਐਸਸੀਸੀ 403: [2007] 6 ਐਸਸੀਆਰ 324; ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਸਮਾਲ (1979) 3 ਐਸਸੀਸੀ 4 : [1979] 2 ਐਸਸੀਆਰ 229; ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਐਨਸੀਟੀ) ਆਫ ਦਿੱਲੀ (2009) 16 ਐਸਸੀਸੀ 605: [2009] 13 ਐਸਸੀਆਰ 230 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2001) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ ਸਿੰਘ ਸੇਂਗਰ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਪੀ. ਰਾਜ (2002) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 371: [2002] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 668; ਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦਾਸ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਪੀ. ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਰ. 1995 ਸਪੱਸ਼ਟ (3) ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 438-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[2007] 6 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 324 ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪੈਰਾ 8

[1979] 2 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 229 ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਪੈਰਾ 8

(1995) ਸਪੰਜ। (3) ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 438 ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਪੈਰਾ 10

[2001] 4 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 247 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਪੈਰਾ 12

[2002] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 668 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਪੈਰਾ 13

[2009] 13 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 230 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪੈਰਾ 16

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2009 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2181.

2008 ਦੇ ਸੀ. ਆਰ. ਆਰ. ਨੰਬਰ 3473 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 30.07.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸੁਹਾਨ ਮੁਖਰਜੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਸਥਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਪ੍ਰਸ਼ੁਤ ਐੱਮ. ਦਲਵੀ, ਅਮਿਤ ਵਰਮਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਮਨਚੰਦਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਜਲ ਦਲਾਲ, ਨਵੀਨ ਕੁਮਾਰ (ਮੈਸਰਜ਼ ਪੀ. ਐੱਲ. ਆਰ. ਚੈਂਬਰਜ਼ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਈ), ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਪੀਜੂਸ਼ ਰਾਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਕਲੀ ਰਾਏ, ਬਿਸ਼ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਵਾੜੀ, ਮਿਥੀਲੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2008 ਦੇ 30.07.2019 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੈ।

2. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀੜ੍ਹਤ, ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਧੀ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਲਾਕਾਰ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਸ

ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਹਨ। ਕੋਚਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਪੀੜ੍ਹਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਇੰਦਰਜੀਤ ਵਿਚਕਾਰ ਨੇੜ੍ਹਤਾ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਈ। ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜ੍ਹਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਵਿਆਹ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਪੀੜ੍ਹਤ 05.03.2004 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪੇ ਹਨ, ਚੀਕਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਹੋ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਿਉਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ।" ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਈ। 06.03.2004 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਕਰੀਬ 1 ਵਜੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।

3. ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਜੋਰਾਬਾਗਨ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

4. ਦੋ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਨੋਟ ਸਨ। ਇੱਕ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਹਿ ਕੇ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਵਜੋਂ ਕਲੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਡਰਪੋਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306/34 ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਸੱਤਵੀਂ ਫਾਸਟ ਟਰੈਕ ਕੋਰਟ, ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਕਲਕੱਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 2006 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ No.11 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਦੋਸ਼ੀ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 19.04.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 2007 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਉਣ। ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376/34 ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 04.09.2008 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 2008 ਦੀ ਧਾਰਾ ਸੀ.ਆਰ.ਆਰ. ਨੰ.3473 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 401/482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ ਹੈ।

6. ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ, ਉਕਸਾਉਣ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਮਰਨਾ" ਵਰਗੇ ਸਮਾਨ ਬਿਆਨ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ' ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

7. ਅਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਹਾਨ ਮੁਖਰਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਜੂਸ਼ ਰਾਏ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। 8. ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨੇੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 05.03.2004 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਵਿਆਹ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਕੋਲ ਗਈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮਾਪੇ ਹਨ, ਨੇ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਿਹਾ। ਪੀੜ੍ਹਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 06.03.2004, ਉਸ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ ਕੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀੜ੍ਹਤ ਲੜ੍ਹਕੀ ਦੀ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਹੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੋਮਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ।

9. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ।

11. ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 306/34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਪੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਚਾਰਜ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਪੇ ਹਨ, ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਨੂੰ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਕਹਿ ਕੇ ਚੀਕਿਆ। ਇਹ 05.03.2004 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੜ੍ਹਕੀ ਨੇ 06.03.2004' ਤੇ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਈ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਪੀੜ੍ਹਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਾਹ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਐੱਮ. ਪੀ. ਅਤੇ ਏ. ਐੱਨ. ਆਰ. ਦਾ ਰਾਜ 3 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦਰਮਿਆਨ ਝਗੜ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ "ਜਾਓ ਅਤੇ ਮਰੋ", ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਬੋਲ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

12. ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2001) 9 ਐੱਸਸੀਸੀ 618 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਾ306 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। "ਪ੍ਰੇਰਣਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

“20. ਪ੍ਰੇਰਣਾ "ਇੱਕ ਕਾਰਜ" ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨਾ, ਉਕਸਾਉਣਾ, ਉਕਸਾਉਣਾ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੜਕਾਹਟ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗੁੱਸੇ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ”

13. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਜੂ ਉਰਫ ਸੰਜੇ ਸਿੰਘ ਸੇਂਗਰ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਪੀ. (2002) 5 ਐੱਸਸੀਸੀ 371 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ। ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦਰਮਿਆਨ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ "ਜਾਣ ਅਤੇ ਮਰਨ" ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਝਗੜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਸਾਈਡ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਝਗੜੇ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਮਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਹਨ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ-ਗਰਲ ਵਜੋਂ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 306/34 ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੋਮਾ ਚੱਕਰਵਰਤੀ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਬੇਟਿਵ ਮੁੱਲ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੜ੍ਹਾਅ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

15. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਸਾਮਲ (ਉੱਪਰ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਕੋਲ ਦੋਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

16. ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਚਿਤਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਚੋਪੜਾ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (ਐੱਨ. ਸੀ. ਟੀ.) ਦਾ ਕੇਸ (2009) 16 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 605, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਤਾਂ "ਉਕਸਾਉਣ" ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਸਭ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਣਗੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

17. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate